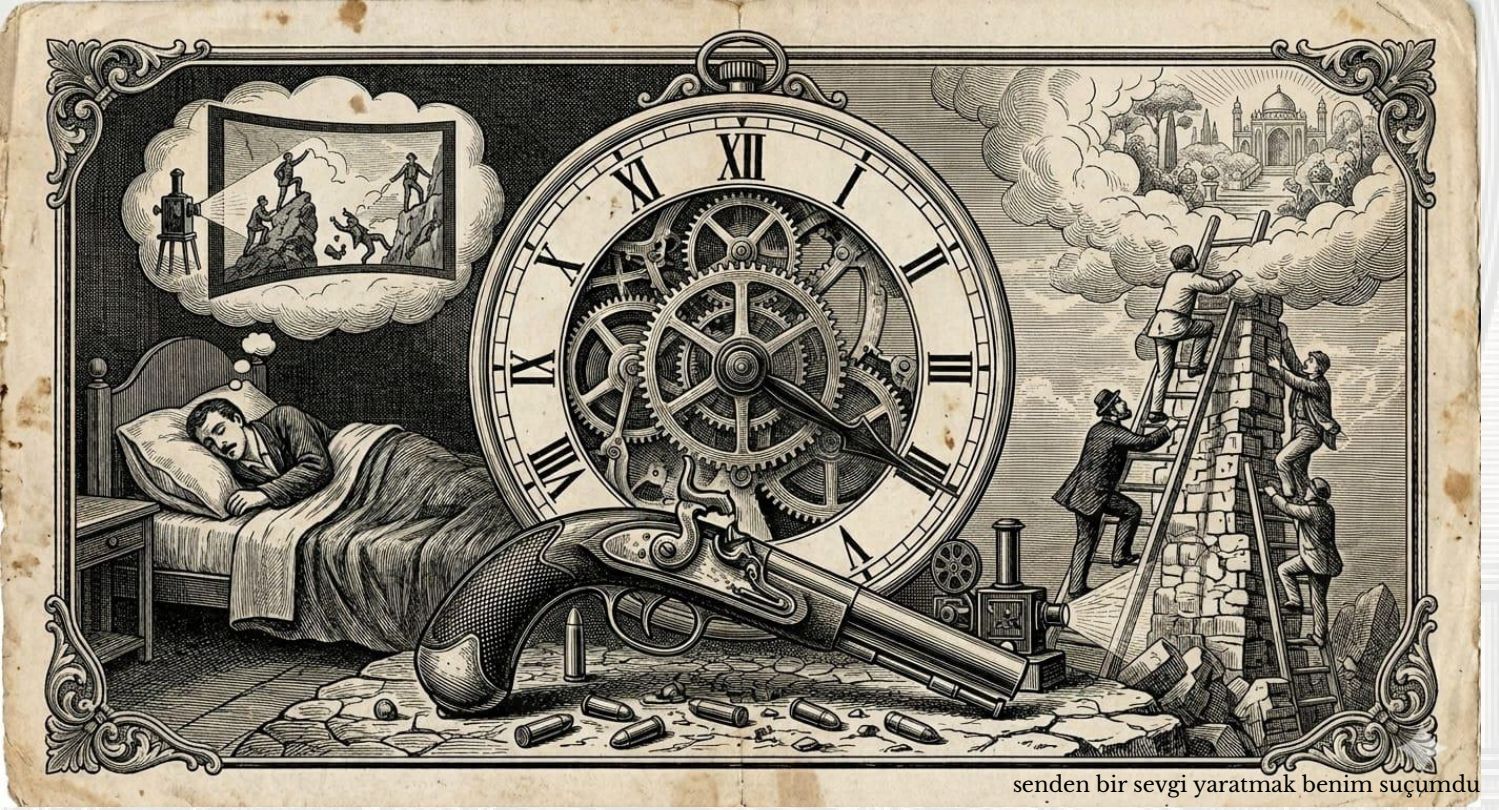

zifin

edebiyat

YIL: 1
SAYI: 3
MAYIS-HAZİRAN
2026

senden bir sevgi yaratmak benim suçumdu

K A O S

ANIL ÇELİK- GÖKTUĞ YILMAZ-FATİH ATASOY-ERAY YILDIZ

İçindekiler

3 GEÇMİŞ ZAMAN FASİKÜLLERİ

fani mükafatın kervanından beni koru.

Anıl Çelik

7 İKTİBAS

Bozmasın diye neşemizi ölümlerden kaçırıyorum bizi

Göktuğ Yılmaz

11 SANA, BANA, ONA

Hüsnü sana vermişler, hüznü bana, yüzünü ona.

Eray Yıldız

15 PAÇALARDAN ÖNCE KOLLARI SIVA

aynadan üryan yüzümle bakışırken

Fatih Atasoy

17 PEK SERBEST MÜSTEZAD

eğer düşmeyi göze alamayacaksam

Anıl Çelik

18 MUHAFAZA

herhangi bir çıkmazın yanından yöresinden

Göktuğ Yılmaz

23 TRIYOLEY

senden bir özlem yaratmak benim suçumdu

Anıl Çelik

24 KADİFE ÇİÇEKLERİ

bu gökyüzünü göremediğin gecelerdendir

Eray Yıldız

geçmiş zaman fasikülleri

Anıl Çelik

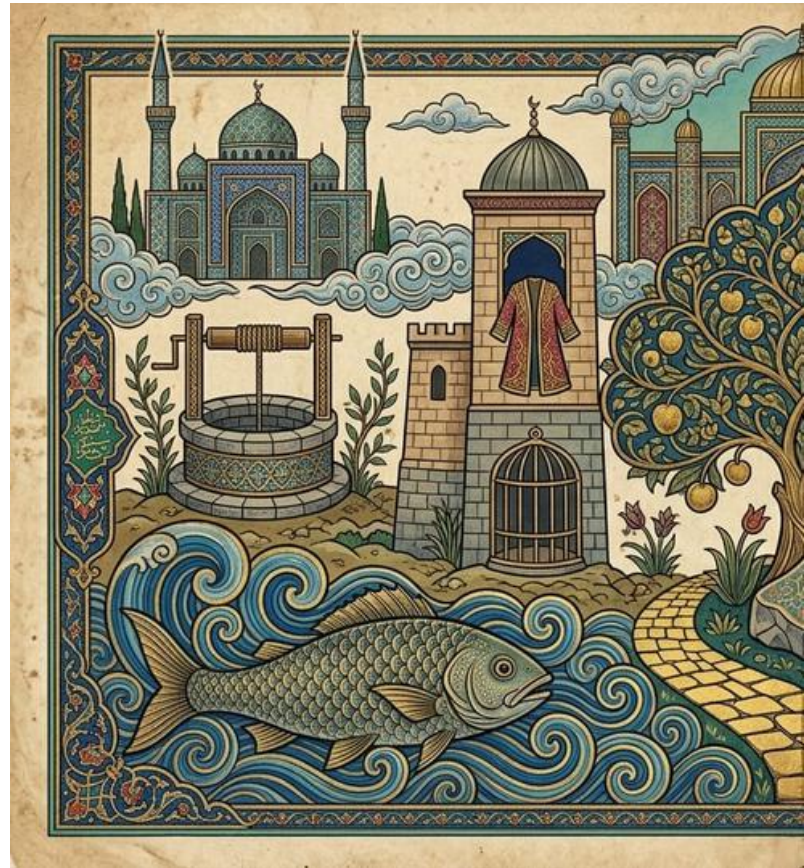
*rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:
dünya ile benim ne alakam var
ben bir ağaç altında gölgelenen
biraz sonra da orayı terkedip
yoluna devam eden bir yolcu gibiyim*

tirmizi (zühd 44)

ilk cüz

ol, der ve olur

dememesi olma, demesinin bir biçimi.
sorma ki mesul olma, diyen kaç tanrı var?
tanrıyım, diyen? tanrısın, denilen?

ikinci cüz

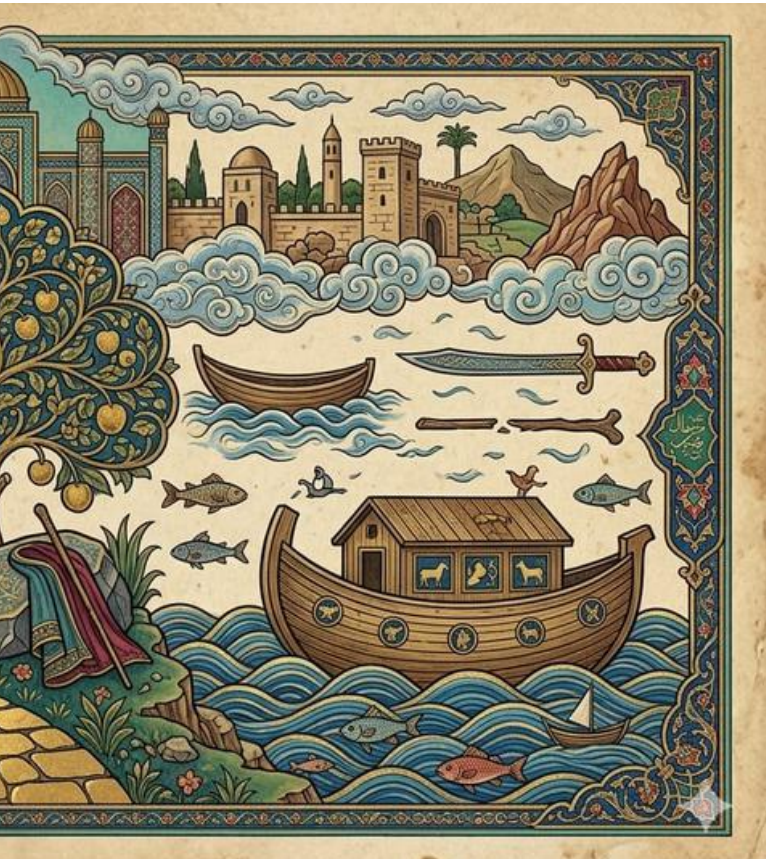
her sözü bir yerli: mekkî, medenî.

her yerde olana ne söylenecekse tek istikamet: kible.
bilmediğim uzakların yıldızlarıyla, kaybettiğim yakınları
bulduran.

sen ki, çıkılan her yolun başını sonunu bir eden bu
yuvarlak dünyayı yaratan. ben ki, bana en uzak yerimi,
sırtımı sana yaslayan.

mütemmim cüz

beni sana, kendime, seni sevenlere, sevdiklerime-
sevildiklerime mahcup etme. rahmetinden ve
hikmetinden bana bir pay ver.

dördüncü cüz

ibrahim de rüya gördü, yusuf da.

eli bıçağa gidene, bıçağın altına girmeyi zül görmeyene
selam olsun. gözlerini kuyuda yitirene, gönül gözüyle
görene selam olsun.

gözleri açan gömlek esvabımız, sultan eden zindan
döşegimiz olsun.

mahcupluğumuz yalnız sana. nuh cûdîde, musa sînâdan
dönüşünde, lut arkasına bakamadığında, muhammed
uhudda, adem ağaçta, şeytan huzurda.

boynumu tövbene bükmeyen günahtan sana sığınırım.

beşinci cüz

musayı hızıra kavuşturan da balık, yunusu alıkoyan da.
hızırın onardığı kayığı anlamayan musa, oğlunu gemiye
alamayan nuh.

derya senin, kuzusu senin. yelken senin, kürek senin.
yelkene yel veren sen, küreğe kuvvet yettiren sen. davet
senin, kabul senin.

sulara boğulmuş, seccade diye kumlara gömülmüş
secdeyi alnıma ne değer ne de yaz.

altıncı cüz

yol sanaysa burak göğe tırmanır, isa suda yürür, asa
denizi yarar.

sopan yoktur ya, beni sivrisineğin topalına değil de
süleymanın karıncalarına mağlup et.
filin kinine, eabilin tekbirini yeğlerim.

son cüz

ahrette affedilmesinler diye hayatlarını bağışladıkların.
bahşettiğini mahvetmekten beni koru.
dişi deveyi sakınamadım. sığırı bulduramadım.
fani mükafatın kervanından beni koru.

27/3/26

6.15

İktibas

Göktuğ Yılmaz

Nazarından öte
bellemesinler beni
Kumu sıkıştırmaya eş
değerdir olmadığın
unsurlar
Akarım avuç içinden usul
usul yerlere
Acı kuvvetler boşlukta asılı
kalır
“Dökülen de elde kalan da
resmini çizer binbir
zemine”
Kırk yıllık hatrının kırkta
biri ödenmez belki bir tam
ömürde

Sürünür gitmez emanet bıraktığını almaya ayaklar, utanır
Kaç mevsim uğurlandı, yürek varlığından yana ağır basar
Sürdür ikramlarınıı topyekûn mahlukat yeyip içsin
Üstümde nispet yaparcasına sevimli mi sevimli gök
Heybetli maviliğiyle arz-ı endam eder
İçime dünyayı dürdüklerinden midir ağzımdaki
olmayasınca his
Konuştun; berraklaştı su, taşlar cilalı artık
Şimdiyi gönül rahatlığıyla geçmiş yapabilirim o vakit
Bozmasın diye neşemizi ölümlerden kaçırıyorum bizi
Hırsıyla toprağı eşeleyip dehlizler yontuyorum
Işık yok, ışık girmemeli
Silme gizem, sır olsan ne fayda
Ele vermeye yeter tırnak ucu aralıktan sızanlar
Tanrım kudretinden, mukadderattan yer yok
saklanabilecek
Cömertliğine say, ferahlık sebebi eyle başımıza yazgıyı

Bu insancıkları dizlerime yatırdım, okşadım saçlarını
Örgü örgü yumuşaklık nurunu saçar donukluğa
Doldum, taştım, boşaldım; boşaldım, doldum, taştım
Kurumuş mısır püskülüdür ki zarafet, güneşe doymuş
Sesinin düştüğü iklimlerde ne mümkün kurak
Bereketleniyor devinim, su yürür damarlara

Bozulmaya yüz tutmuş saatle hizaya getirilmeye
çalışıldığım

Kimi yanlış kimi eksik hesaplardır kavgamıza sebep
Rönesans devşirdiğim kitaplar değil isminden ötürü
Ardından duman dahi tütmez ateşe verilse adım
Çoğunluğu ikimiz hissesine düştü kaosun parçalanınca
İzler yine de arar çıkartırım ipuçlarından seni
Sana müşkül olan bana gülistan mıdır?

*Keman tınısı leziz orkestra şaha kalkar
Sesin ve güzelliğin bundan böyle takatimdir*

Sana, Bana, Ona

Eray YILDIZ

-gece imiş göğsümde çağıldayan bin bir yıllık yankı-

Duvarlara hâlâ dualar asılan bir yerde kaldı tarih. Kavgayı ve kaosu yengi yaptı narkisosuna bulanmış humanteizm. İnsanı insan yaptığına inanılagelen şey, herhangi bir şeyi kurarken oluşan zaruri şiddeti -yani kurucu şiddeti- sınırlandırmak yahut dönüştürmekti. Fakat artık bizatihi şiddet, kuruculuk. Ya kaos ya kavga ya da kendi kendine ettiği. Ruhun çölüne çakırdikenlikler serpen ekosistem.

Serin beldeler aşkına, narin güller aşkına!

Ne diye vuruldu has bahçe gülleri?

*Ne şairler yıkasın kalbimi ne de hattatlar sürmelesin
gözlerimi.*

*Sesim dumanlara bulandı bulanalı güzel değil asmalar,
Baltayı da pereste vermişlerse versinler!*

N'edeyim?

Hüsnü sana vermişler, hüznü bana, yüzünü ona.

N'deyim?

Şarkı söylemeyi ne zaman bıraktığını hatırladığında insan, renklerin arkhesi sisler arasından eski ama güzel bir masal olarak musavver oldu. Ancak şiddet/kaos piramitlerinin sadece ucundan kan damlayan kılıçlar olduğunu sanmak ne büyük bir yanılğı. Evvelden bir parça güvenlik için bir parça mutlu olma ihtimalini[1] takas etmenin mağrur zaferinin yerine şimdi yıkıntılarına bile dönüp bakmaya mecal bırakmayan mecburi mağlubiyet. Nefes almaya yer yok. Firavun dirilmiştir.

*Gençtim ancak aşk süs olabilirdi o nergis güzelliğime
Oysa geçip gidince hüsnüm, yıldırımlara tünemesin diye
kalbim*

*Perçem gölgelerine saklarım sandım topraktan devşirdiğimi
İçimde bir yer delicesine özleyecek miydi güneşi?
Gül bahçelerini cellata derdirmişlerse derdirsiniz!
N'edeyim?*

*Meşki sana vermişler, aşkı bana, muâşakayı ona.
N'deyim?*

Kuşluk uykusu kadar yaşadım diyebilersen ne alâ.
Rüyalarda seyrettiğin zulme değdin. Sorgulu gözlerin
içine recmedilmiş öksürüklü ayna. Mendiller gün
batımı. *Elveda.*

paçalardan önce kolları sıva

Fatih Atasoy

tufan bekleniyor, sen daha paçalarını sıvamamışsın. ve
10 kardeşe bünyamin'i ekleyen allah kaos'tan da kozmos
çıkartır.

isminiz neydi pardon işiniz
yaşayayım derken ocaktaki sütü taşırdım
aynadan üryan yüzümle bakışırken
beyaz mermerlerde şimşek tanrıları oynuyordu
kadın evi silerken
halı desenlerinden buldum kendime bir çıkış noktası
kurdun da koyun muydu atası

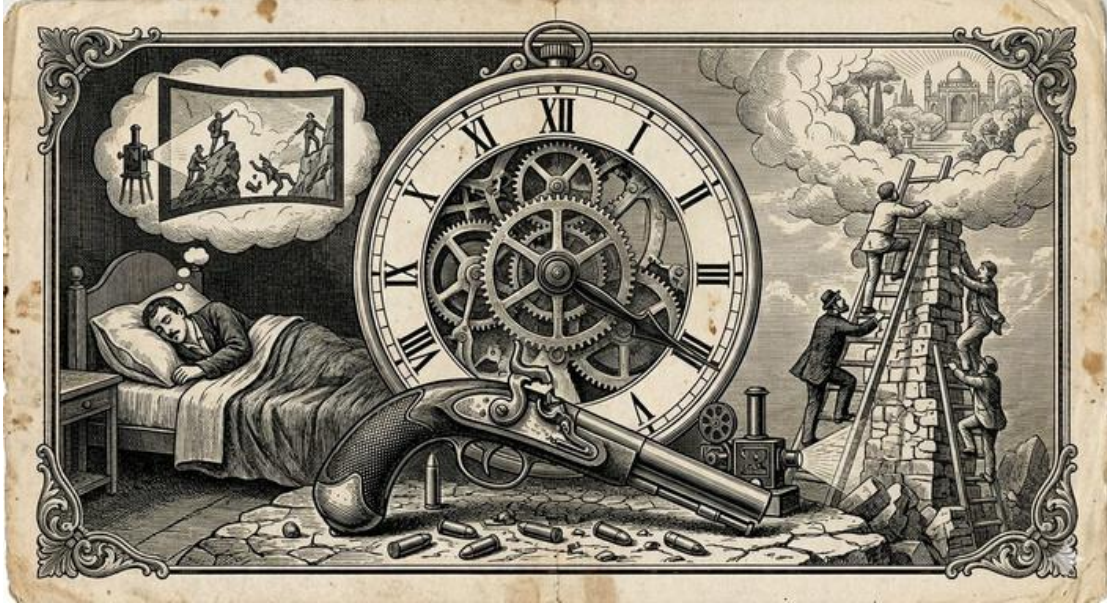
kendine iyi bak cici bebe gibi
dalin gibi
bisküvili pasta yap annanene
kedi dili ya da
çok güzelsin, buzdolabı ışığı sür yüzüne
domuz kumbaramda biriktirdim kaosu
ya da konserve kavanozu işte, sanane

çınarı kestiler
mekana da çınaraltı ismini verdiler
garibanlığımı sakladım ama açtım
içimdeki çocuk ilk tokadı yediğinde
kendimi de alıp kaçtım

pek serbest müstezad

Anıl Çelik

uyur. bedavadan sinema izler. uyanır.
adına da rüya der.

profesyonel düş kurucuyum. bu cümlede,
neyi neyle tamlarsan...

eğer düşmeyi göze alamayacaksam o
cennete tırmanamam.

hani derler ya biz burada film icabı mı?
polim yok. oyun! kestik!

her zaman boş silah patlar. zaman boş silahtır.
tetik düşürür akrep.

M u h a

Göktuğ Yılmaz

Hangi kelimeyi yazsam, sana evrildi, bilcümle hitaplar eline su dökemez.

f a z a

“Bana düşmez can vermek, yumuşak bir kucakta;”

Hangi kelimeyi yazsam, sana evrildi, bilcümle hitaplar eline su dökemez.

İhtimaller sonsuz sayıda var olsa da yaşanan bir ömürdü, kollarını iki yana açtığında ulaştığın derinlik arzı dahi içine alırdı, ben inanırdım. Çoktandır zihnime mihlanmıştı eşyanın hareketsizliği cinsinde içime sinenler ve bütün penseleri çöpe fırlattığım. Boşluğum, karanlığım ve kaosum ile kendimi farklı kalıplara sokamazdım, harcım hep aynıydı, yüksek perdeden konuşmak niyetinde olmadım hiçbir zaman, aksine fısıltılarla kendi yönümü tuttum ve kendi işimi kendim gördüm. Surlarımda gedikler mi vardı ki hücumlar püskürtmek durumunda kaldım yine de eşyaya ve tabiata duyduğum uçsuz saygı ve sükunet her daim oradaydı. Madem konuşulup akıl verilebiliyor o zaman dinleyip anlanabilinirdi de, en azından bir geçit açılsaydı akıllarda bana ve benim için diye kaç kez dil döktüm duvarlara, yüzünü olağana ve hayata dönmüşlere.

Sanırım bir ezberi benim de uygulamam bekleniyordu, ötesi karışıklıktı, öteki olmamalıydı, çok da tercih edilmeyen bayağı cinsimi kime bırakacaktım, açıkçası kimseye de emanet etmek gelmiyordu içimden, bulunmazlığından dolayı değil benim mahremim ve doğrum olduğundan. Düz ve çıkıntısız bir gidiş midir insanın aradığı ve onu rahata erdiren oysa ben dik bir bayırda bile yüksüzlükten daha hafif ve bahtiyarım, *benim can vereceğim sert zeminler can verilecek yumuşak bir kucaktan daha sarıp sarmalayacaktır zannımca.

“Bana düşmez can vermek, yumuşak bir kucakta;”

Gördüklerim ve yaşadıklarım insanın fitratına oldukça uygun, herhangi bir çıkmazın yanından yöresinden geçmiyor, peki kalpler bunun neresinde, yürekler burada mı? Ben etimle, tırnağımla, öfkem, sevincim ve aşkımla buradayım, kaybolmaya yüz tutmasına asla izin vermeyeceğim hakikatimin tüm damarlarımdan heyecan ve ateşle geçtiğini hissediyorum, ortalık kan revan olsa ne çıkar, kim davası uğruna ölmek istemez ki, bundan daha huzurlu bir şey tasavvur edilebilir mi?

Hayattan diğerlerini çıkarınca geriye kalan yine diğerleri oluyor, hayatla eş değerler ve kendilerini ona uydurup o olabiliyorlar, hayattan kendimi çıkarınca bana dair hiçbir şey kalmıyor, ben özümden ve senden başka bir şeye evrilemem.

Sözüm burada bitmeli mi pek emin değilim. Bazen - aslında her zaman- yazıyla koalisyon kurup ortak hareket etmelisin, devam edip etmek istemediği çoğu zaman muammadır, diyecek söz bitmez elbet ama zihinde ve insanda mecal kalmıyor. Fakat düşüncelerimin ve benliğimin kökleri oldukça sağlam, çünkü onlara kendimi aksettirdim, kendime de seni ve bundan başkaca zerre öneme yoktur şu cihanın gözümde. Kendim olmak, ben buyum gibi çağdaş ve nevrotik cümleler kurmak değil niyetim ya da istediğim, katıksız bir bencillikle savaşmanın yollarını arayıp duruyorum daimi, çizdiğim ve ruhuma işlemiş kararlarımla ufacık bir yer edinme çabası içindeyim. Tertemiz, beyaz bir çarşaf neşesi ve şirinliğiyle sürüyorum kendimi buralara, adım bile unuttum, öyle ki önemi yok, hatırlamak ve savaşmak güç eylemler, her taraf mühimmata dursa ne çıkar, alsınlar ne istiyorsalar.

Artık tam bir adam oldum beni oluşturanlarla, yani en çok senle.

triyoley

Anıl Çelik

senden bir sevgi yaratmak benim suçumdu
senden bir özlem yaratmak benim suçumdu

farkına uyanınca vardım uyudumdu
uyuştu kolum kabuslar yüzükoyundu
kalbindi koyduğum çerçevede dururdu
senden bir sevgi yaratmak benim suçumdu

manaya uyuyunca erdim uyandım
mayıştı gözüm düşlerimde upuzundu
gönlündü aldığım koynumda durulurdu
senden bir özlem yaratmak benim suçumdu

Kadife Çiçekleri

Eray Yıldız

döndüm yüzümü büküldüğüm yere, sendedir
kadeh çınlamalarında tutuşan ritmi terennüm etme
hiçbir meselde anlatılmaz kıldım kendimi, böyle kaçmak
pervanenin kesik kanadı, kanlı lâle ve gölgelerin gölgesi
raksında tükendin ömrüme esen küheylan
bu gökyüzünü göremediğin gecelerdendir

o derviş, o tennuresinden söküp atar beni
o ağaç, o sehpasından döküp atar beni
çöl, kumunda büyüttüğü her şeyle döndürür başımı
eski bir deyişi hatırlamayacak kadar eski olur kalırım
bin defa kararır bin defa ağarırken mürekkebin rengi
bir takımyıldız avuçlarımı kehanetler kitabı yapar

kırgın kıyılarından aksini toplayan süvari giyotinlerden
kaçıyor

sakiler çoktan afişe etmiş içindeki sırrı çünkü
eski giysiler gibi çözülüyor gözbebekleri
yeniden dikilmeyecektir bahçelere aralarından koşulan
ekinler

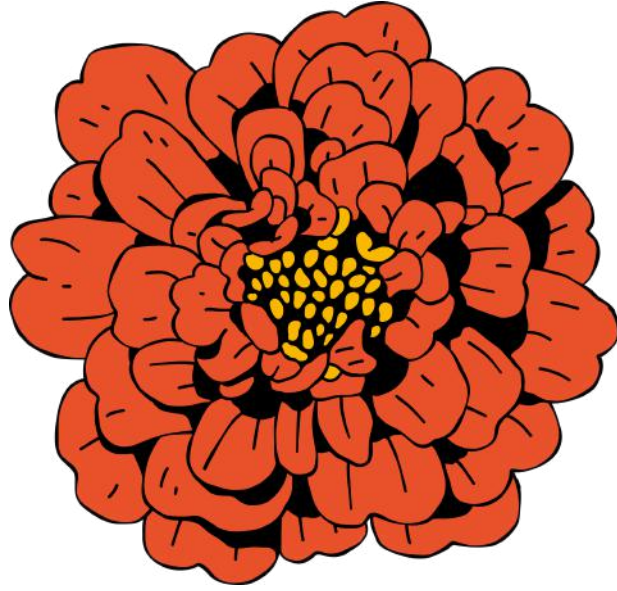
serçeler kaçırın tırpan neden bilenmiş hançeremde
o sazende, o gazelhan çöküp anar beni

yel toplanıyor bütün dünya atlaslarından
önüme katarlarla indiriliyor sonra ardı ardına
tekrar ve tekrar bozuk pusulalara inanmak kalıyor
umman şimdi delişmen feryatlar olup yığılır
gümüş yüzüğüm midesini bulandırır
eritip gülleler yapar da döner vurur beni

soluma öyle yol yorgunuymuş gibi, içim gidiyor
eski fotoğraflara bakmaktan eskidik, bilirsin
ancak ben yine de oturup hiç tanımadığım
bir kara taşa açmak isterdim içimi
dökülürdü de kırgın aksim ayna ayna
yine de toplanmış sayardım kendimi
bağımdan derdiğin kadife çiçekleri kadar

kırgın kıyılarından aksini toplayan süvari giyotinlerden
kaçıyor
sakiler çoktan afişe etmiş içindeki sırrı çünkü
eski giysiler gibi çözülüyor gözbebekleri
yeniden dikilmeyecektir bahçelere aralarından koşulan
ekinler
serçeler kaçırın tırpan neden bilenmiş hançeremde
o sazende, o gazelhan çöküp anar beni

yel toplanıyor bütün dünya atlaslarından
önüme katarlarla indiriliyor sonra ardı ardına
tekrar ve tekrar bozuk pusulalara inanmak kalıyor
umman şimdi delişmen feryatlar olup yığılır
gümüş yüzüğüm midesini bulandırır
eritip gülleler yapar da döner vurur beni

soluma öyle yol yorgunuymuş gibi, içim gidiyor
eski fotoğraflara bakmaktan eskidik, bilirsin
ancak ben yine de oturup hiç tanımadığım
bir kara taşa açmak isterdim içimi
dökülürdü de kırgın aksim ayna ayna
yine de toplanmış sayardım kendimi
bağımdan derdiğin kadife çiçekleri kadar

senden bir özlem yaratmak benim suçumdu

